

Justitsministeren: Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen) rettede et Spørgsmaal til Justitsministeren angaaende Fængselsbygningen i Viborg, idet han ønskede at vide, hvor vidt der var truffet nogen Bestemmelse med Hensyn til dens fremtidige Anvendelse. Jeg skal i den Anledning tillade mig at bemærke, at den Løfte, som jeg for et halvt Aar havde med Hensyn til disse Bygningers fremtidige Benyttelse, ingenlunde er endelig opgivet af mig. Naar der imidlertid ikke allerede nu foreligger Noget angaaende denne Benyttelse, er Grunden dertil den, at Sagen, siden vi skiltes ad, har været Gjenstand for Overveielse fra forskjellige Sider, og at der endnu ikke er naaet noget endeligt Resultat i den Henseende, men jeg haaber, det skal lykkes mig i sin Tid at kunne meddele det eventuelle Udvalg nærmere Oplysninger angaaende de paagjældende Bygninger. Paa Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om det er muligt fremtidig at benytte dem paa den Maade, som jeg havde haabet i Foraaret, eller om der skal gaas en anden Vej, vil det selvfølgelig ogsaa bero, hvor vidt der kan være Spørgsmaal om at føre den Løfte, det ærede Medlem i Dag ligesom tidligere har fremført, noget nærmere til det Maal, han ønskede. — Jeg benytter denne Leilighed til i Anledning af en Uttring fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) at udtale, at, naar der ikke fra mig er forelagt en Lov angaaende Kvafsalvervæsenet, har det væsentlig sin Grund i, at jeg efter denne Sags tidligere Gang maatte anse det for at være noget tvivlsomt, om man vilde kunne naae til en Overenskomst om Sagens Ordning paa et saadant Grundlag som det, der forelaa for det ærede Thing i Slutningen af forrige Samling. Det vil nemlig erindres, at, skjøndt der i det Mindste var nogle Uger mellem Sagens Indbringelse i dette Thing og Slutningen af Sessionen, kom den dog ikke til videre Forhandling, og jeg skal ikke negte, at jeg deri saae et Vidnesbyrd om, at der ikke var nogen varm Interesse til Stede for Loven i den Skikkelse, hvori den blev forelagt for Folkethinget. Derfor har jeg troet det rigtigst i alt Fald at afvente en eller anden Udtalelse, inden jeg gjorde yderligere Skridt i den Retning. At jeg fra min Side altid vil være rede til at føre en Sag igjennem paa det Grundlag, hvortil jeg en Gang har sluttet mig, tror jeg ikke, jeg behøver nærmere at bekræfte. — Det ærede Medlem, som først havde Ordet under denne Finantslovs Behandling (Bojsen), henvendte Opmærksomheden paa et nyt Ministerium; der staa opført paa Finantsloven, nemlig det for Island. Han bemærkede, at Udgifterne til dette islandske Ministerium formentlig kunde og burde nedsettes, og at det var den Forudsætning, hvorfra man stedse var gaaet ud. Jeg vil i den Anledning bede det ærede Herrer at bemærke, hvad der er anført i de trykte Motiver til § 25 af Finantsloven; de

ville finde, at det der udtryffeligt hedder, at man er gaaet ud fra, at man foreløbig maatte normere det islandske Ministerium med det samme Personale, som har været til Raadighed under det islandske Departement. Jeg behøver derfor ikke at gjentage, hvad jeg har haft Leilighed til i den foregaaende Samling at udtale for Finantsudvalget, at det er en Selsølgelse, at det ikke er paatænkt ved en eventuel Balance at lade en endelig Embedsbestættelse finde Sted, forinden der har været Leilighed til derom nærmere at forhandle med Folkerepresentationen, men jeg tror ikke, det vilde være ret vel betænkt, om man, saalænge man har de vedkommende Embedsmænd, vilde berøve sig den Medvirkning fra deres Side, som fortrinsvis vil være nødvendig, netop i Overgangstiden. Jeg kan meget vel tænke mig Muligheden af, at det, naar den nye Forfatning for Island er kommen til at virke, kan vise sig som et Resultat deraf, at Forretningerne under Centralbestyrelsen i København ville tage af, men hvad der er klart, det er, at der paa en Tid, da den nye Forfatning og hele det nye Liv skal sættes i Virksomhed paa Island, vil forefalde flere Forretninger og mere Arbejde end i en senere Periode. Det er, som bekendt, første Gang i Sommeren 1875, at det med Bevillings- og Lovgivningsmyndighed udrustede Althing skal træde sammen, og der kan ikke være Tale om at spore Virkningerne af denne nye Tingenes Tilstand før i Finantsaaret 1876—77. Naar der fra en anden Talers Side falder en Uttring om, at den islandske Minister som saadan ikke kunde have Sæde i Statsraadet, og at man skulde undgaa, selv indirekte, ligesom at godkjende en Minister for Island, tør jeg maasse antage, at denne Uttring ikke har været ganske vel overveiet. At den Mand, som staaar i Spidsen for Islands Administration, ikke blot kan have, men nødvendig maa have Sæde i Statsraadet, følger ligesom af det statsretlige Forhold, hvori Island staaar til det øvrige Monarki. Det følger ligesom af den første Bestemmelse i den saakaldte islandske Forfatningslov, der her for saa Aar siden er vedtagen, og som lyder saaledes: „Island er en uadskillelig Del af den danske Stat med særlige Landsrettigheder“. En Følge af, at Island er en uadskillelig Del af den danske Stat, er, at Toppen af Islands Administration maa være i Statsraadet, som netop er det øverste administrative Led Statsstyrelsen. Om denne Mand imidlertid skali være en Minister for Island eller have en anden Benværelse, er et ganske andet Spørgsmaal, men efter at Kongen, hvem det tilkommer at udnævne sine Ministre, og hvem det ogsaa tilkommer at fordele Forretningerne imellem de forskjellige Ministerier, for at imødekomme et væsentligt Ønske fra Islandernes Side, har udsondret den Del af Forretningerne, som vedkommer den islandske Administration, fra de kongerigske Ministerier, under hvilke den hidtil har været henlagt, og har hen-